

Література:

1. Данилевич М. Д. Професійна підготовка майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності: теоретико-методичний аспект : монографія. Львів : ЛА «Піраміда», 2018. 460 с.
2. Щербина О. Особливості підготовки менеджерів підприємницького типу в сучасних умовах. *Синергія*. 2004. № 1(8). С. 65–67.

УДК 378.112

УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ОСОБИСТІСНОГО ТА ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ

Близнюк А.О., к.е.н., доцент

Резниченко А.О., здобувач вищої освіти

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Особистісно-професійний розвиток молодого фахівця невіддільно від індивідуального розвитку та становлення особистості. Вивчення цього процесу вченими-соціологами з різних позицій доводить існування безлічі диференційованих визначень, які розкривають значення даного терміну у межах конкретного підходу, і ключових особливостей у межах певної парадигми. Так, особистісний та професійний розвиток молодого фахівця можна розуміти як процес акумуляції, відбору та мобілізації нових знань, освоєння раніше недоступних областей індивідуальної діяльності, набуття широкого спектру навичок. Особливістю даного процесу виступає той

факт, що в ході оволодіння всіма вищезгаданими професійними категоріями індивід відчуває певний спектр емоційних переживань (можливо раніше незнайомих), які дозволяють йому краще засвоювати матеріал і здійснювати «роботу над помилками». Особистісно-професійний розвиток особистості забезпечує і становлення її цілісності. У свою чергу, цілісність особистості зумовлює безперервність та наступність періодів розвитку особистості та набуття важливих індивідуальних якостей.

Детермінантами структури особистості професіонала, що знаходиться на стадії розвитку, виступають установки, що відображають тісний взаємозв'язок таких понять, як сприйняття практичної реальності індивідом, оцінка ним власних можливостей та потенціалу, а також рівень мотивації. Цілковито сформована структура особистості спеціаліста у своїй основі має ключовий елемент – професійне самовизначення індивіда. Воно є кінцевим продуктом тривалого процесу особистісного та професійного розвитку молодого фахівця: з моменту пізнання базисних положень конкретної професійної діяльності до абсолютної самореалізації в цій діяльності.

У системі особистісного та професійного розвитку молодих фахівців прийнято виділяти низку ключових напрямів, що за своєю суттю відображають складові елементи психічного змісту цього розвитку:

- розширення спектра інтересів, коригування системи індивідуальних потреб та мотивів, збільшення ступеня значимості самореалізації;

- формування професійного самовизначення з наступним набуттям професійно-особистісних та ділових якостей, характерних для конкретної спеціальності;

- набуття досвіду та необхідних компетенцій, підвищення власної кваліфікації, розвиток професійних умінь та навичок;
- визначення ефективних алгоритмів розв'язання професійних завдань;
- підвищення рівня психологічної стійкості у критичних ситуаціях, розвиток критичного мислення.

Наявність у молодого спеціаліста певної сукупності професійно значимих якостей особистості визначає його здатність комбінувати процес ведення високоякісної професійної діяльності з процесом розвитку індивідуальних якостей особистості, зокрема інтелектуального та творчого потенціалу. Подібна потяг до постійного особистісного та професійного зростання забезпечує безперервний розвиток його аналітичних, рефлексивних та прогностичних здібностей, а також підвищує рівень стійкості до стресу та дозволяє виробити певний алгоритм вирішення нестандартних професійних завдань, що передбачає високий ступінь відповідальності за прийняті рішення. Крім того, задоволеність молодого фахівця своєю діяльністю впливає на його бажання поринати у процес професійного та особистісного саморозвитку.

Сутність професійного становлення особистості відбивається у двох аспектах: по-перше, воно є процесом вторинної соціалізації і характеризується ознайомленням молодого фахівця з професійною спільнотою; по-друге, розуміється як процес творчої та інтелектуальної самореалізації шляхом пошуку якісно нових алгоритмів вирішення професійних завдань.

Протягом тривалого процесу особистісно-професійного розвитку індивід включає в структуру особистості професійний саморозвиток. Цей термін передбачає прагнення індивіда вдосконалювати власний професіоналізм у ході оволодіння та виконання професійної діяльності.

Слід зазначити, що основою професійного і особистісного саморозвитку індивіда може бути лише значима йому діяльність. А прояв активності у пізнанні цієї сфери триватиме до того часу, поки ця діяльність виконується. Даний вид саморозвитку характеризується наявністю в індивіда внутрішнього механізму, що спонукає його до усвідомлення необхідності якісних змін себе в прогресивному ключі з проведенням регулярних процедур самоаналізу, рефлексії і наявністю позитивної динаміки. У процесі професійного саморозвитку молодий фахівець формує власний професійний «прототип», під яким розуміється як індивідуальний образ професії, і цілісний образ професіонала, зайнятого у сфері.

Особливе місце у професійній структурі особистості займає продуктивно-діяльнісний компонент. Він детермінує ставлення молодого фахівця до спрямованості трудової діяльності, координує процеси усвідомлення перспектив розвитку, просування.

Якісне управління системою особистісно-професійного розвитку молодого фахівця передбачає наявність у своїй структурі ключових методів, що дозволяють підвищити ефективність цього процесу.

Вивчення літератури професійної спрямованості дозволяє молодим фахівцям занурюватися в ознайомлення з досвідом зарубіжних та вітчизняних колег, отримувати корисну інформацію з публікацій науковців, відстежувати актуальні тенденції розвитку тієї професійної галузі, в якій зайнятий індивід. Більше того, через дослідження професійної літератури індивід може «пропустити через себе» масив фундаментальних даних про галузь професійної діяльності, а також виробити нові алгоритми вирішення професійних завдань і маршрути індивідуального розвитку.

Активне підвищення кваліфікації шляхом відвідування спеціалізованих курсів, семінарів та тренінгів. Сьогодні багато організацій

пропонують великий перелік професійних програм, націлених підвищення кваліфікації молодих фахівців, придбання ними нових професійних знань як наслідок, метод передбачає розширення професійних горизонтів.

Набуття додаткової кваліфікації у сфері управління відповідним видом професійної діяльності, що забезпечує перспективи кар'єрного зростання. Затребуваність фахівця, який володіє як професійними, так і управлінськими знаннями та вміннями, в рази більша, ніж затребуваність працівника, який має знання в одній галузі.

УДК 378.796.03

ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМИ ВПРАВАМИ НА ЗАНЯТТЯХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Безніс О.Є., ст. викладач

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Останнім часом відбувається значне погіршення стану здоров'я молоді. Зросла кількість людей, які страждають на хронічні захворювання, а також підвищився рівень смертності та інвалідності. До того ж лікарі та викладачі відзначають зниження фізичної активності та енергійності хлопців. А причиною всьому цьому є втрата інтересу населення, а зокрема молоді, до спорту і до фізичних вправ. Також у підростаючого покоління немає можливості займатися спортом у вільний час через високу вартість занять або через скорочення кількості спортивних центрів.